

ובקטורת הסמים³⁵, וכן נחלקו מה כוונת התורה כשאמרה 'עֲשֵׂה לָךְ'³⁶:
א. לר' יאשיה: 'קח־לָךְ' הכוונה 'משלך' – 'מכספך', היינו, שהפר והאיל אותם מקריב הכהן הגדול ביום הכיפורים יקנו מכספי הכהן הגדול ולא מכספי הצבור - בדיוק כמו שהפר והאיל היו קרבנות יחיד של אהרן, ועל המילים 'עֲשֵׂה לָךְ' אומר רבי יאשיה שכוונת התורה היא שמשא רבנו יעשה את החצוצרות מכספו.
ב. לר' יונתן: בכל מקום בתורה שנכתב 'קח־לָךְ' או 'עֲשֵׂה לָךְ' הכוונה מכספי הצבור פרט לקרבנות של ימי המילואים ושל יום הכיפורים שחייב להביא משל עצמו³⁷.

לא נחלקו רבי יאשיה ורבי יונתן
שכוונת הכתוב שאמר 'וַיִּקְחוּ אֵלָיךְ'³⁸ -
שהלקיחה היא משל צבור.

רבי יהושע בן לוי ורבי ישמעאל

זמן: משום שמברכים ברכת 'שהחיינו' גם בשמיני עצרת.
רגל: שמיני עצרת נחשב רגל לעניין הזכרתו בתפילות ובברכת המזון³³.
קרבן: משום שבשמיני עצרת מקריבים רק איל אחד, פר אחד ושבעה כבשים ואילו בחג הסוכות היו קרבנות רבים בכל יום,
שיר: משום שלשמיני עצרת היה שיר של יום משלו ושונה בעניינו מעניין חג הסוכות,
ברכה: משום שבו מברכים את בְּרַכְת־המלך.

דף ג עמוד ב

נחלקו רבי יאשיה ורבי יונתן מה כוונת התורה כשאמרה 'קח־לָךְ' שנאמר בשמן המשחה בפסוק וְאַתָּה קח־לָךְ בְּשָׁמִים ראש מְרִדְרוֹר חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְקִנְיָן בְּשֵׁם מַחְצִיתוֹ חֲמֵשִׁים וּמֵאֲתָיִם וְקִנְיָן בְּשֵׁם חֲמֵשִׁים וּמֵאֲתָיִם³⁴

נֶפֶךְ-אֶסְתֵּר

וְרָאָה אֹתוֹ וְחִי (במדבר פרק כא פסוק ח).
37 הכל מודים ש-קח־לָךְ, שנאמר לאהרן בקרבנות המילואים, שמשלו הוא בא כנאמר בספר ויקרא פרק ט, ב: וַיֹּאמֶר אֶל-אֶהֱרֹן קח־לָךְ עֵגֶל בְּדָבָר לְחִטָּאת וְאֵיל לְעֹלָה תְּמִימִם וְהִקְרַב לִפְנֵי ה'.
38 על שמן המאור נאמר בספר שמות פרק כז, כ: וְאַתָּה תְּצַוֶּהוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלָיךְ שֶׁמֶן זֵית זָךְ פְּתִית לְמֵאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תְּמִיד: ועל פרה אדומה נאמר בספר במדבר פרק יט, ב: זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-צִוָּה ה' לְאֹמֶר דְּבַר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלָיךְ פְּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין-בָּהּ מוֹם אֲשֶׁר לֹא-עֵלָה עָלֶיהָ עַל:

33 וראה שיטת ר'ת בתוס' ד'ה פז'ר קש'ב שמבאר 'רגל' כחיוב האדם ללון בירושלים בשמיני עצרת ולא די בלינה שלן בחג הסוכות, ואת 'ברכה' מבאר כהזכרת שמיני עצרת בברכת המזון ובתפילה.

34 שמות פרק ל פסוק כב

35 שמות פרק ל, פסוק לד: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה קח־לָךְ סָמִים נָטָף וּשְׁחָלֶת וְחֹלְבָנָה סָמִים וּלְבָנָה זָכָה בְּדָבָר יְהִיָּה:

36 שבפסוק: עֲשֵׂה לָךְ שְׂתִיל חֲצוּצְרֵת לְסֹף מִקְשָׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם וְהָיוּ לָךְ לְמִקְרָא הַעֲדָה וְלְמִסַּע אֶת הַמַּחְנֹת (במדבר פרק י פסוק ב), ובפסוק: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עֲשֵׂה לָךְ שֶׁרָף וְשִׁים אֹתוֹ עַל-גֹּסֶס וְהָיָה כְּלֵה-נְשׁוּף